

Atila Öztel

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.11.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Atila Öztel (1972.....)

Samsun/ Çarşamba doğumlu.Öğretmen bir babanın evladı.Babam gibi olsa herkes diyen bir ecnebi...Yaşama sevdalı,ölüme atıl,hüzne dost,sevince yakın...Şiir sıkala ayarı bozuk ama matematik önyargılı...Dost canlısı....

Yanılgılar ne çok şey eksiltiyor /
bir o kadar da yalnızlaştırıyor insanı.
İçsel bir dünyanın büyüklüğünce daralıyorsun kendi içine/
bilinmezliğin kadar biliniyor sanrılarının.
Bir başka mevsimde açıyor bütün çiçekler/
ve ne kadar su verdiğin belli mi çeliğe? ...
Gözlerindeki ışıltı ay kadar da olabilir, güneş kadarda...
Parıldayan şey başkasına yakomoz gibi de gelebilir /unutma
okyanuslara hasret bir yüreğe mesala...
Herşeyin eskisi mi daha güzel yoksa
yenisi mi daha yozlaştırılıyor düşlerimizi/
beyin hücrelerin farklı fraksiyonlara yöneliyor.
Sanki kırsal bir mücadele alanı her zerren...
ve kalbin en cesur gerillası bünyenin...
spartaküs yol arkadaşı damarlarında dolaşan kanın.
Kimi zaman dadalara anlam vermeye çalışıyorum...
anlamsızlıklar mı anlam çıkarıyor
yoksa anlamlar mı anlamsızlıkları doğuruyor/bilemiyorum....
sonra tavuk-yumurta muhabbeti aklıma geliyor
horozun cevabı güldürüyor beni;
-O kadarını anlamam...ben yalnız işime bakarım...
belliki her olgu horoz gibi davranıyor/
sis daha çok büyüyor gözlerimde...
ne seni seçebiliyorum nede kendimi...
sanrılarım daha çok doğur beni....
Dah a
Daha
Ve da haaaaaaaaaaaa....

Eserleri:

En büyük eserim; kızım :) ...O çok tatlı...Cemre Dila...

Bahar sarnıcı düşler...

1)

Şimdi bir rüzgar esse deli deli
Saçlarımı okşasa,
Gözlerimden geçse
Gökyüzünün maviliği..
Sarhoş olsam bu baharda,
Uyusam uyusam
Ve hiç uyanmasam...

2)

Sen yağmuruna vur
Kül rengi
Gölgeni,
Sirtını bir ağaç
Gövdesine yasla.
Ben bilirim
Nerede
Düşlediğini.

3)

Sen giderken
Yanında götürüyorsun ya
Yalnızlığımdan artakalan
Fesleğen kokulu
Bahar sarnıcı düşlerimi,
Ben böyle çıplak kalıyorum
Yengilerime.

Atila Öztel

Bir başka hüzün tadında

Ne çok özlem
duydum sana;
şiiir sarnıçlarında
üşüdüm yalınayak,
öptüm bütün
çiçeklerin yapraklarını,
tütün bastım
tenimin açlığına.

Kent geceleri
sarhoşluğu bu;
senin gülüşünde
açıyor zaman.
Utanmadan
dolaşiyor düşlerim
ay ışığı sokaklarında.
Nicedir
yüreğimin zulasında
saklanıyor
anılar....
Öncesi yok,
sonrası var;
Baharı yeniden
karşıyorum
bir başka
hüzün tadında....

Atila Öztel

Diagonal düzlemde soyutlamalar

Yaslan /
Bir dar ağacı kurtarır
seni ancak
bu uğultunun
güncesinden...
sanrılarının adam olmaz
evrim bu kadar
yavaş işliyorken...

14****

Sen / bazen
Gökyüzü kokar mısınız?
Alnında/ sevda kurşunu,
Yaralı bir ceylanın
Türküsu bakışların,
Ve ilkyazı kucaklıyor/
Sevdiğim,
Salkım/söğüt saçların.....

15****

Ben/sendem
Ne kadar çok şey
İstesem,
Bir o kadar yakamda
Kalıyor,
İstiklalde
Tiner kokulu
Kasımpatılar...

16****

Senin özlemlerinin izdüşümünde
Ben yokum...
Farkında mısınız,
Benim izdüşümlerimin
Senin özlemlerininle
bağlantısını arıyorum...

Atila Öztel

Diagonal düzlemde soyutlamalar/2

1)

gel bitir
bendeki göçü
kabeye dönmeden
yalnızlığın...

2)

örtüp zamanı
sığdırıyorum
bir bedene
bu amansız
sanrıyı...

3)

kaç yol gittim ben
kaçamadan
kendimden...

4)

aşk ta bir köpek..
değilse de
durmadan
kapımda...

5)

soyunmana
gerek yok,
gözlerime
söz geçiremedim daha..

Atila Öztel

Dokunun...

Dokunuyorum ya
fesleğen kokuyorsun,
yıldızlı bir gece oluyor benim.
Dokunuyorum ya
fesleğen kokuyorsun,
avuçlarım
bir pazar sabahı
panayır yeri...

Dokunuyorum ya
fesleğen kokuyorsun,
gözlerimde
bütün savaşçıların
zafer böbürlengeçliği..
Dokunuyorum ya
sevencim oluyor
kelebekler
tarlalar..

Dokunuyorum ya;
sağım solum söbe,
ebe de benim
söbeleyen de.
Dokunuyorum ya...
dokunmayınca
ağlıyorum,
küskün bir
çocuk oluyor
çığığım..

Atila Öztel

Durgun

Durgun olmalı
gözlerin,
Bir kuytuda
durulmalı.
sonra
vakitsiz açmalı
göğsün de
sevda çiçeği...
ölüme de
güzel bakmalı
düşlerin...
öyle ya,
sonsuzluğu da
tatmalı aşk...

Atila Öztel

Gitme...

gitmeni sevemedim
kalmaya kalıyorum
susa(ya) rak..
gözlerime örtünüyorum
suretini her akşam,
hiç bir şiir anı değil
hiç bir öykü yalnızlık...

gelmeni de sevmedim
sevmedim yarım kalmanı,
tamamlayamadığım
bir puzzle gibi
duruyor zaman....
doğru ya
zamansızlık diye
bir sığınağım da
var....
ölmemi sever misin
diye soracak oluyorum,
sonra
yalnızlığına ağlıyorum...

ağlamak değil belkide
kanıyorum....

Atila Öztel

Günce

Nicedir düşlerimdin;
çoğaltıp çoğaltıp
duldasında kuruttuğum
sevincim.
Beter eden sanrılarımın
eylülü anımsatan
o yangın gecelerinde.
Elinden tuttuğum bir çocuktun;
yeryüzüne barış damıtan.
Zehir zemberek;
yalnızlığımın sen.
Acının tarihi;
İsa `dan önce ve sonrası.
Derya ya `şöyle` bir bakışımın,
umarsız yürümelerim
kentnin bütün caddelerinde.
Gel;
Kül yangını
bir sevdaya nasır ol şimdi...

Atila Öztel

Kadın,erker ve tanrı...

yeni den bir resim yap
dedi tanrı erkeğe;
erkek tuali alıp eline
kalın parmaklarla
kanatarak bedenini
kırmızı bir resim çizdi...

yeni den bir resim yap
dedi tanrı kadına
kadın yaptığı resmi
bağrına basarak
o benim çocuğum
dokunma ona dedi...

erkek hep aradı,
kadın bulduğunu
hep sevdi...
bu hikaye burada
bitti....mi?
belki....

Atila Öztel

Kalk gidelim...

En ağır taşıtlar
geçiyor gözlerimden
Başım hemzemin geçit,
Belli ki yaya kalmışım yarına,
Öleceğimden korkmuyorum da
Yalnız kalmak çıldırtıyor beni.
Uzun ve serince kuyular çekiyor
Nedensiz uzuyor ayaklarım,

Yakamda çocuk sesleri
Gündüz ışıltıları
Ve sessiz sevimleri düşlerimin.
Nerelerde kim bilir
sevdanın güncesi,
tütsü kokularında mı
avunmalımı ne?
Yoksa bir dağ başına çıkıp
Bağırmalımı delirircesine,
Bir çiçeğe kızıp
Sarıca bir çam ağacına mı
yaslanmalı yoksa
bilemiyorum.
Bilemediğimden ötürü ölemiyorum
ölemediğimden dolayı
doğamıyorum
pehhhhhhhhh
Hadi kalk gidelim akşam oldu
İçimde ki çocuk.

Atila Öztel

Onarmalar/onulmazlar

dedim;
zulası hüznün bir şairin
amansız dokunuyor,
ölümü kıyamet...

dedi;
kıyameti sürmesi yaşamın
sürrealist bir şarap
şairin alnını okşuyor

dedim;
biraz da zaman
telafisi yok...

dedi;
sanılan mevki harap

dedim;
ya sallanan hayat

dedi;
dizesini inşa ediyor

dedim;
ve bir üzdüşümü sevişmeleri...
delişmen oluyor
dilsiz bir şairin
kekemesi...

dedi;
çakıltaşlarından ileri geliyor
düşlere savurduğumuz ivme
...:su bu kadar küfrü hak etmiyor

dedim;
haketmiyor beyaz bir yalnızlığı
oysa kalabalık duruyor orada
mavi...

dedi;
o mavi insan kalbinden
hem yere hem göğe sığıyor...

....

sevgili Sudakişiir Nursel Türkemiş'e eşlik ettiği için teşekkürler...

Atila Öztel

Ört üstümü...

ört üstümü,
susayan kanayan
ne varsa sar beni...
üşüdüğüme ağlayan
bütün türküleri
ve şiirleri...
annemin yazmasını
babamın hüznünü,
ört üstümü
yırtılan rüzgarla...

...vuslat istemiyorum,
eriyince zaman
asıl o zaman
yuğdum ben
sevgimi...

Atila Öztel

Tenimde tuz izleri...

tenimde
tuz izleri
taşıyorum
senden,
kekeme bir
dile sürçtü
tutsak şimdi
gözelerim...

onulmaz
sessizliğimin
sesi
hoyrat şimdi,
varlığınla
yeniden
ölüyorum...

Atila Öztel

Üşüdüm

üşüdüm
sen üşüyünce..
kalabalık
bir yalnızlığın
ortasında
şiir sarnıcı
düşlere bandım
usumu...

üşüdüm
sen üşüyünce
güvercin kanadı
yanılsamaların
sessizliğinde...

üşüdüm
seni düşününce...
.....

Atila Öztel

Xela do ũaobate azim (GAMERCOBE KAZIM)

yine de duruyor be usta
sarı sıcak bir gölge yüreğimizde...

her Őeye rađmen
inatđı ve hırđın çocuklarımız...

ne kanser ldrebiliyor bizi
ne kr zindanlar...

ne de eylül yangınları boğuyor
düşlerimizi...

uyarına gelirse bir de
ınar dikeriz be usta
haziranda düŐenlerin
toprađına...

....unutamadık...

Atila ztel

Yakomoz inceliđi...

ben geldim
siz yoktunuz...
ne bir akis
ne de bir dűş vardı
sađnak bir aşk
iklimine dair...

ben gittim...
ne siz
ne de biz...
yalın bir
yakomoz gülüşü
kaldı
yakamda...

Atila Öztel

Yalnız

şiiir desem
řairsin
řair desem
yalnız
bir
kentsin...
uykusuz
kaldığın
her cümle,
acıktığın
her hüzn,
ve kutsadığın
her düş gibi
yalnızsın...
parmak uçlarında
yürüyorsun
bu kentin,
bütün
caddelerinde,
farkındamısın
yalnızsın,
yalnızlığın
benim çođulum...

Atila Öztel

Yalnız gelme...

gelirken yağmuru da getir
yalnız gelme,
ömrüm sarnıcı olmuş
yarım kalmış bir aşkın...

yalnız gelme,
sana biriktirdiğim
yalnızlığımı da al gel...
sabahçıl martı seslerini,
ve bu kente yeniden
merhaba deyişimi de
al gel...

gelirken
yalnız gelme,
hummalı bir devrim/le gel
ki deyişsin
gün batımlarım...

yalnız gelme
gelirken bir dirhem
barış getir,
çocuklara bayram şekeri...

yalnız gelme
gelirken
bir sokağı adımlar gibi
eski günlerden
bir demet getir...

kanamayan bir hüzün
acımayan hatıralar
ve doymayan bir açlık
getir gelirken
yalnız gelme...

yalnız gelme
gelirken
sen de gel...
gel ama
gel...

Atila Öztel